

Gosp. A. V. Da ste nam tudi Vi poslali pesemco! Vem, da ne zahtevate, naj pride pod naš kritični nož, a tu-le na platnicah bi jo vendar-le radi videli. Torej bodi:

„Dom in svet“-u.

Pozdravljen list mi „Dom in svet“,
zate gorim — za te sem vnet;
zveselim se vselej ob tisti uri,
ko dospeš mi v stan skoz duri.

Različna je tvoja vsebina,
različno se vrste naslovi,
povesti — pesmi so tvarina,
in prijetnih čutov so glasovi.

Sedaj gospod Medved se oglasi,
sedaj nam Hribar jo zakroži,

semtertja pa tudi včasi,
gospod Finžgar katero sproži.

Tudi kažeš prav izvrstne,
nam lepe slike raznovrstne,
povesti krasne, zanimive,
ter zgodovinsko pomenljive.

Četudi tej poeziji le še nekoliko manjka do klasicitete, vendar nismo prav zadovoljni ž njo. I no, kaj bi Vam pravili? Da so gg. Medved, Hribar in Finžgar v taki milosti pri Vas, — a nas, ki pišemo te pogovore in smo tudi nekaj pri „Dom in svet“-u, čisto prezirate! Vidite, sedaj imamo priliko, da bi se nad Vami znesli, kakor se je nedavno nekdo drug nad nami! No, pa bodi, ker ste Vi, Vam odpuščamo. (Dalje.)

V imenu znanstva.

V lanskem letniku „Dom in svet“-a smo nekoliko odgovorili oceni, katero je objavil „Zvon“ o urednikovem spisu „Cvetje s polja modroslovskega“. Ali nam more kdo zameriti, če nismo molčali ob očitjanju, ki se nam je zdelo krivično? Pričakovali smo odgovora. Prišel je. Objavil ga ni „Zvon“, ampak „Edinost“. Drugače si pač ne moremo razlagati onega spisa v „Edinosti“ o „Cvetju“, kakor da je odgovor na naš odgovor. Zakaj bi bil sicer zagledal beli dan šele letos, ko je „Cvetje“ izhajalo že pred dvema letoma?

Na to „polje“ pa ne pojdemo. Gospod „Adriaticus“ naj piše še sto takih člankov o naši knjižici, ne bomo mu odgovarjali. Občinstvo sodi samo, kaj je znanstveno pojasnilo, kaj je strast. Zato se enakih člankov ne bojimo. Gosp. „Adriaticus“-u svetujemo, naj se prikaže drugič vsaj z mirnim licem, ako hoče, da se bo kdo ž njim razgovarjal znanstveno.

Ne samo, da nas niso popolnoma nič razdražili omenjeni članki, so nam celo nekako „zadostilo“. „Rimski katolik“ n. pr. je obdeloval mnogo let školastično modroslovje, ne da bi ga nasprotniki napadali zaradi tega; „Katoliški Obzornik“ je na stališču istega školastičnega modroslovja, ne da bi ga zato grdil gosp. „Adriaticus“. A s spisom iz „Dom in svet“-a je druga! In — dostaviti treba — vendar vé zaveden Slovenec, da se n. pr. „Dušeslovje“ urednikovo opira vseskozi na pridobitve modernega dušeslovja in podaje toliko fiziološke tvarine iz novejšega znanstva, da mu je to v napako štel „Rimski katolik“. Ali so torej napadi na nas v imenu modernega znanstva?

Ako je „Cvetje“ pred „Adriaticus“-om tako malovredna muha, zakaj je pa šel nanje s kolom?

Uredništvo „Dom in svet“-a bo odslej več prostora dajalo modroslovju. Gosp. „Adriaticus“-u in „Edinosti“ pozdrav, pa — „brez zamere!“

Novim naročnikom pošljemo zastonj knjižico „Cvetje s polja modroslovskega“ (dokler nam ne poide zaloga), ako se zanjo oglase in pošljejo sa poštnino znamko za 5 kr.